

Emigration och immigration (migration)

Samhället har under långa tider varit präglad av flyttningsrörelse, det är i sig inget nytt. Redan på på Gamla Testamentets tid var till stor del av det dåvarande samhället ett nomadsamhälle. I Norden levde man under lång tid på jakt och fiske. Så småningom utvecklades jordbruket via svedjebruk och som i sig innebar att boplatserna inte var särskilt långvariga. Under de två senaste århundradena har också samhället varit präglad av inflyttning och utflyttning. Till exempel utflyttning till Amerika för att hitta en utkomst och senare emigration till Sverige under 1950- och 1960-talet, delvis också under 1970-talet. Under de senaste åren har tidningsspalterna fyllts med rubriker kring invandring till Finland. Det har till en del varit arbetskraftinvandring, bland annat inom byggsektorn men också som en del av en flyktingström. Det har medfört och medför stora utmaningar för Finland men också en problematik i ett europeiskt perspektiv som inte är särdeles enkel att lösa.

Invandringen ställer stora krav på bland annat bostadsmarknaden, utbildningsväsendet och arbetsgivarna. Med god koordinering och sunt förnuft kan det fungera mycket väl. Till exempel i Närpesregionen har man som jag kan se det lyckats bra med arbetskraftinvandringen och kan fungera som en god förebild för många andra regioner i landet, till exempel för Åboland, där min arbetsplats är just nu. Det gäller att tillsammans arbeta långsiktigt och att det finns en part som kan ta ett övergripande ansvar för inflyttningen. På så sätt kan olika parter, kyrka, stat och kommun i samförstånd hitta goda lösningar som fungerar just i det sammanhanget. Det viktiga är att kunna se varje person som flyttar in och de specifika behov som personer eller personerna har. Finland är ett rikt land med god ekonomi och vi har möjlighet och vi bör kunna dela med oss av det goda.

Utmaningen i att kunna möta människor av annan kultur och trosgrund på ett respektfullt sätt är en del av detta, och i det har kyrkan en viktig roll som part i en dialog i samhället. Ibland är vi också i den positionen att vi bör fungera som samhällets ”dåliga samvete” för att i bästa fall åstadkomma en större eftertänksamhet och reflektion kring frågeställningarna och inför beslutsfattande. Och när personen som har flyttat in till landet är mogen för det gäller det också för kyrkan att ha beredskap och utrymme för att möjliggöra undervisning med tanke på dop, konfirmation och i bästa fall så att personen blir medlem av den evangelisk-lutherska kyrkan.